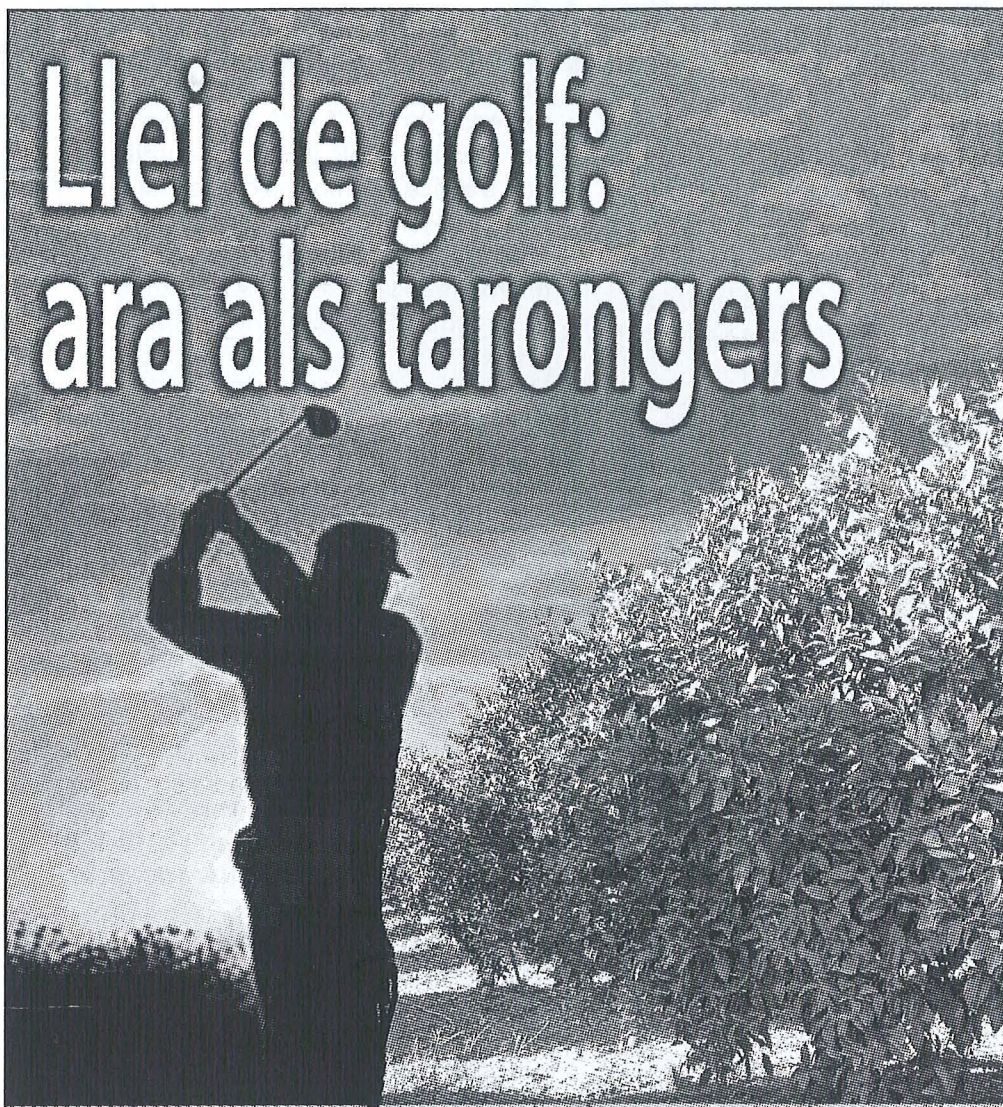

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 19 de novembre de 2004 • Núm. 459 • Any X • 0.75 Euros

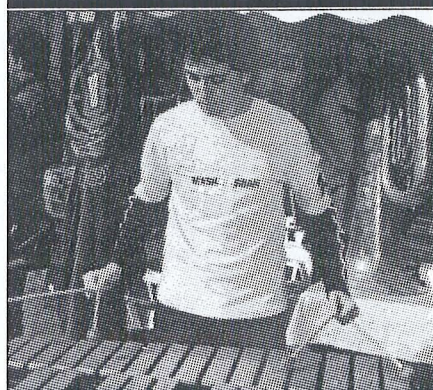
LLIBRES: El grau de Benicarló dels anys 30 queda retratat a l'obra d'Agustín Fábrega

Llei de golf: ara als tarongers

GOLF

no pensen en altra cosa

L'Associació Musical
Ciutat de Benicarló
celebra la seua festa

L'Ajuntament podria
desbloquejar part del
Povet per fer el col·legi

459

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

*L'editorial veu similituds
entre la manera de fer del
PP i els torcedors*

3

EL TEMA

*Les pretensions de la
Conselleria de Territorio
passen per permetre
camps de golf on hi ha
taronges*

6

SENYORA GARCIA

*Carta del lector que ana-
lítza amb profusitat els
continguts de la darrera
Veu de Benicarló publica-
da*

8

MISCEL·LÀNIA

*Tolito i una extensa
entrevista a Agustín
Fàbrega comformen la
secció*

15

ESPORTS

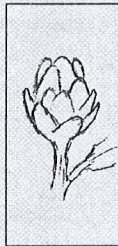
*Gregorio Segarra ens
acosta l'actualitat del fut-
bol base. Els del Club de
Natació tornen a posar-se
el gorro i les ulleres.
Arriben els bons resul-
tats*

El torcedor

Segons el Diccionari Català-Valencià-Balear d'Alcover i Moll, un torcedor és "un bastó amb forats per dins els quals passa un cordill, que s'aplica als morros d'una bístia i torcent-se el cordill s'estrenyen els morros per impedir que mossegui mentres la ferren". Se li col·loca el torcedor al matxo, al cavall o al burro i s'aconsegueix una doble finalitat; per un costat, la "bístia" en qüestió se n'oblida del dolor que pateix a les peülles perquè li fan més mal els morros i així és com, concentrat en un dolor provocat, no es dedica a pegar guitzes. Per una altra banda, tal i com s'apunta a l'Alcover, amb la boca immobilitzada, l'animal no pot dedicar-se a mossegar.

En aquest maquiavèl·lic instru-ment sembla basada la política del Partit Popular dels darrers temps. Mentre entreté el personal amb kafkianes guerres lingüístiques i absurdes baralles entre veïns, el govern autonòmic -concentrat sí a la tasca de calçar-nos a totes les "bísties" les ferradures- es treu de la mànega una llei que permet i entronitza l'especulació i fa que els ciutadans estiguen cada vegada més indefensos davant tan sibil·lina manera d'actuar. Aviat els lllauradors passaran a ser una espècie en perill d'extinció. El tema d'aquesta setmana n'és un exemple.

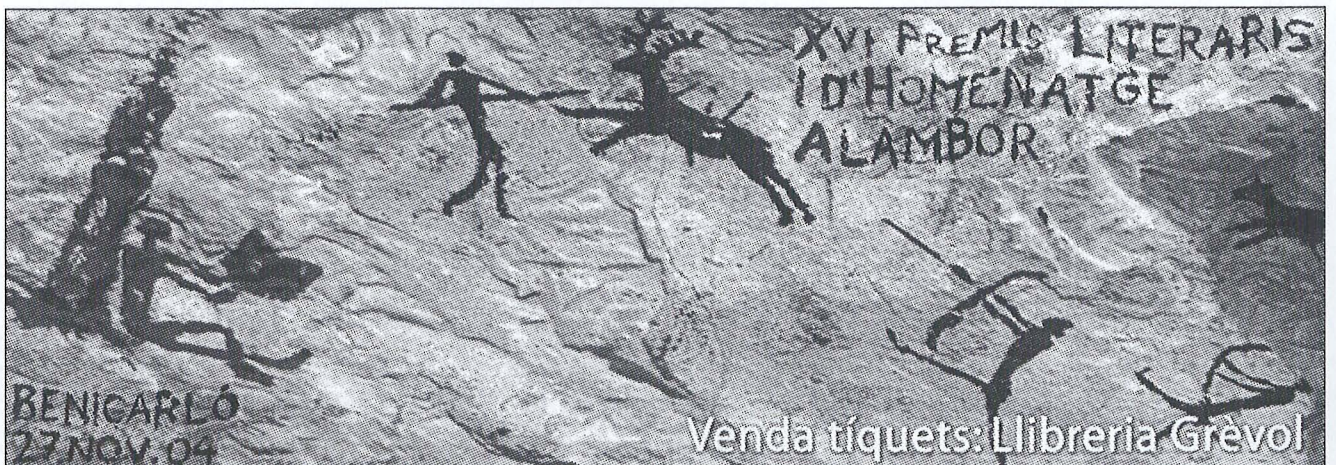
És això, el torcedor.

CARXOFA: ben torrada amb un pessic de sal i un bon raig d'oli de la cope per a Inés Borràs pel magnífic concert que va oferir-nos el diumenge passat. Bona tècnica i bona interpretació. Una hora llarga de música de piano va fer les delícies dels assistents. Molt bé, Inés, no tardes massa en fer un altre concert al poble.

PANISSOLA: un bon remolc de panissoles per a la majoria de les obres del poble per inconsiderades. Tallen el trànsit quan els dona la gana i sense cap avís. Són les ames del carrer. Fan el que volen. Suposem que hi haurà algun tipus de regulació per a tallar els carrers però pel que sembla no en fan ni cas.

Golf per tarongers

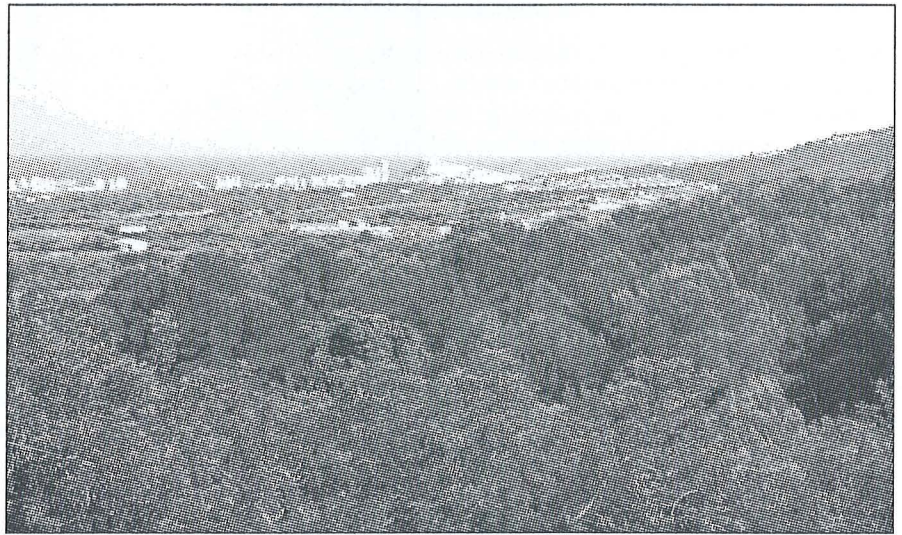
La Llei d'Ordenació Ambiental farà que el conseller pugui aprovar camps de golf

text REDACCIÓ

La presentació de l'avantprojecte de la Llei d'Ordenació Ambiental i Promoció Social dels camps de golf a la Comunitat Valenciana ha tornat a encendre les llums d'alarma entre els membres de l'Associació Salvem la Tossa. Els termes en els quals està redactat l'avantprojecte i les declaracions que arran d'aquesta ha fet José Antonio Redorat, regidor d'Urbanisme, han posat de manifest que, pel que sembla, al projecte de construcció d'un camp de golf en la partida de La Tossa no se li ha posat fi com va aprovar el Ple Ordinari del passat 24 de juny. I l'Associació ha tornat a engegar-se per a manifestar la seva oposició.

L'AVANTPROJECTE

Salvem la Tossa ha explicat que "el Consell Valencià pretén la desestacionalització del turisme". En aquest sentit, Rafael Blasco, conseller d'Infraestructures, deixa clar en el preàmbul de l'avantprojecte de llei els propòsits del seu departament. La intenció és promoure el golf com reclam turístic per a intentar trencar amb la estacionalitat del sector, principal font d'ingressos de molts municipis del País Valencià. Si la llei fora aprovada, el conseller tindrà plena potestat per a donar llum verda als projectes de construcció de camps de golf, ja que la seva decisió quedarà per sobre de la del consistori afectat. És a dir, que si l'ajuntament s'oposa al projecte, el Consell ho podrà aprovar. "Correspon el seu atorgament o denegació al conseller", es llegeix en l'article 9 de l'avantprojecte. L'interès "general", que s'amidarà en base a la incidència del projec-

La Tossa torna a estar en el punt de mira especulatiu

te sobre l'ordenació territorial i la conveniència del mateix des del punt de vista del desenvolupament econòmic-social local, autonòmic i general, serà el qual determine l'aprovació o no de la construcció d'un camp de golf en qualsevol zona del territori valencià. Segons indiquen des de l'Associació Salvem La Tossa, el Conseller Blasco considera que "els camps de golf seran un instrument per a millorar de forma quali-

sòl públic dotacional aconseguit pel procés d'urbanització durant 50 anys al promotor. A més, en el text que maneja el Consell es contempla que "el taronger no és avui el cultiu més rendible" i s'aconseja dedicar el sòl i l'aigua per al cultiu de gespa que fa possible la pràctica esportiva del golf. Com exemple i fonamentació d'aquesta afirmació, s'assegura que en el segle XVIII el cultiu del cànem i la morena va ser substituït pel cultiu de tarongers per les mateixes raons econòmiques. Ara, el Consell sentència amb aquest avantprojecte la fi de l'època d'esplendor del cultiu del taronger en les nostres terres.

CRÍTQUES I ACUSACIONS

Salvem la Tossa és contundent a l'hora de qualificar l'avantprojecte de llei. "L'objectiu real no és buscar un turisme de qualitat sinó continuar la desmesurada activitat constructora i urbanística" diuen. D'altra banda, ataquen l'avantprojecte assegurant que "la consideració de la gespa com a conreu vol alterar l'ordre de preferències d'usos del aigua que marca la llei d'aigües estatals on l'agricultura està en segon lloc i els usos recre-

“L'Ajuntament afectat per un camp de golf haurà de modificar obligatòriament el seu PGOU a proposta de la Generalitat”

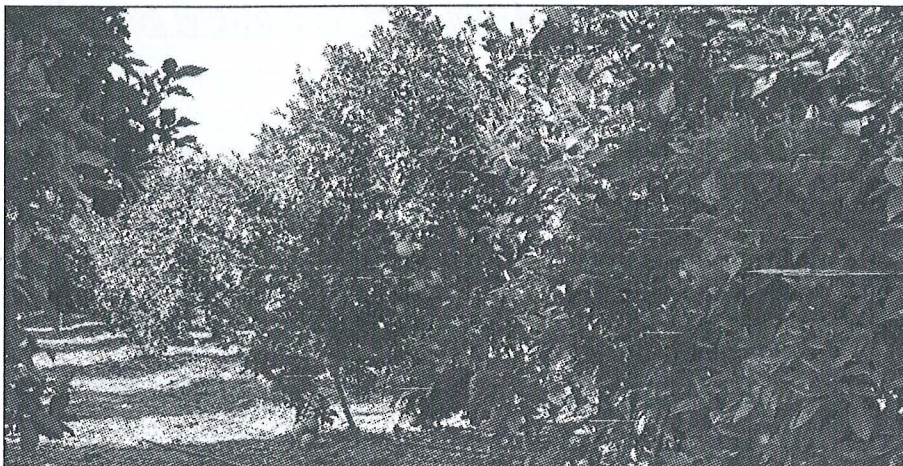
ficada els nostres paratges". L'associació benicarlanda ha desvetllat que l'ajuntament afectat per la construcció d'un camp de golf aprovat pel conseller deuria fins i tot modificar el seu planejament urbanístic si fos necessari i cedir el

La Tossa tornaria a estar en perill

ve de la pàgina anterior

atius en sisè". A més, asseguren que "l'avantprojecte ataca també l'autonomia municipal quant a la seva capacitat de planejament urbanístic i per la privatització de sol urbà durant mig segle". L'associació creu, per tant, que les causes reals que han mogut al Consell a promoure aquest text no són l'interès general dels ciutadans, com s'assegura, sinó altres bé distintes. "L'estancament del turisme de sol i platja, la saturació urbanística de la costa i el nerviosisme pels entrebancs dels projectes de golf, han provocat aquesta fugida cap endavant del Consell".

Traslladat el projecte a nivell local i fent-se ressò d'unes recents declaracions del regidor d'Urbanisme, José Antonio Redorat, Salvem La Tossa considera que aquest "no respecta l'esperit de l'acord del plenari municipal del 24 de juny ja que ha parlat de la gran importància que tindrà per a Benicarló la decisió que es prendrà sobre el projecte del camp

La Generalitat pretén canviar els camps de tarogers per camps de golf

“ El Consell sentència amb aquest avantprojecte la fi de l'època d'esplendor del cultiu del taronger en les nostres terres ”

de golf en La Tossa en el nou PGOU". En aquest sentit, sospiten que "l'exemple triat pel Regidor no és innocent ni adequat" i asseguren que "no entenem massa és el suport a un projecte concret" com és el cas del suport incondicional que des del Partit Popular s'està donant al de La Tossa. L'associació també ha aprofitat per a recordar al Bloc i PSPV-PSOE "les seves promeses electorals de conservar la Tossa per a tothom".

Els pescadors també disgustats

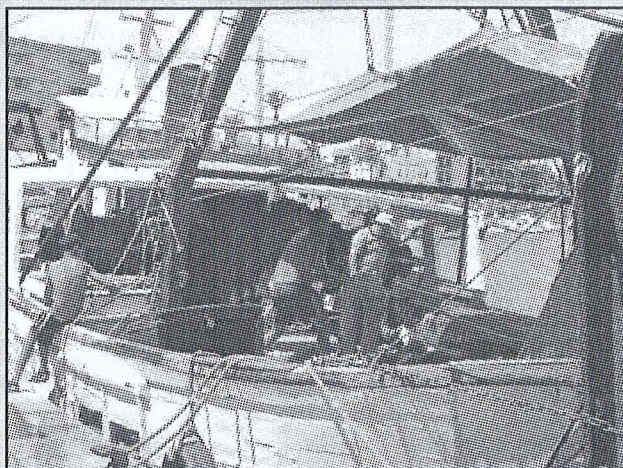
text REDACCIÓ

Les mesures plantejades pel govern per pal·liar la crisi del gas-oil son insuficients per a les confraries de pescadors de la Mediterrània. El preu del combustible ha pujat un 60 per cent, i això ha agreujat els problemes del sector. El Ministeri ha ofert crèdits a baix interès i amb dos anys de carència.

Les barques que superen els 12 metres d'eslora seran finançades amb 200.000 euros. Pel que respecta als menors de 12 metres, el finançament serà de 3000 euros. Mentre que els pescadors del Cantàbric es veuen afavorits per aquesta proposta, els de la Mediterrània, on generalment es feina amb embarcacions menudes, la consideren discriminatòria.

Davant d'esta situació els armadors exigeixen al Ministeri una subvenció per tonatge, que consideren mes d'acord al consum real de combustible.

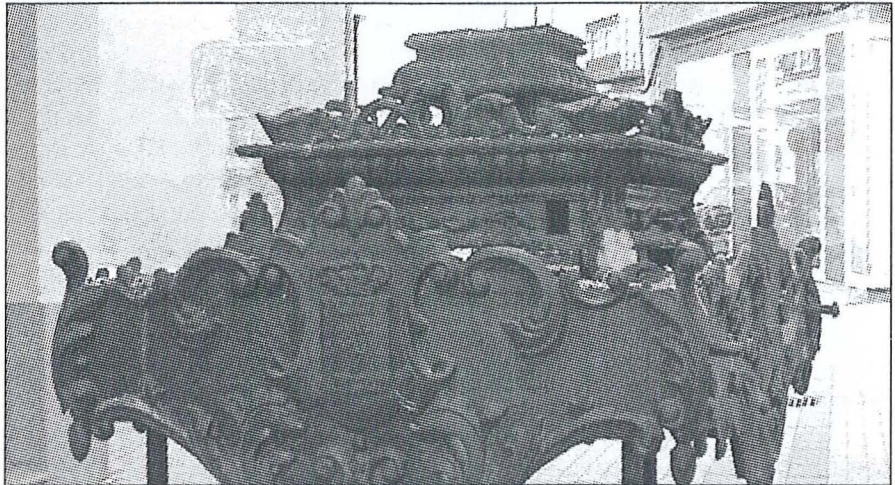
A més els armadors reclamen una bonificació entre el 25 i el 40 per cent en les quotes que abonen a la Seguretat Social.

Es crema la peanya de Sant Gregori

text / REDACCIÓ / CARITAS

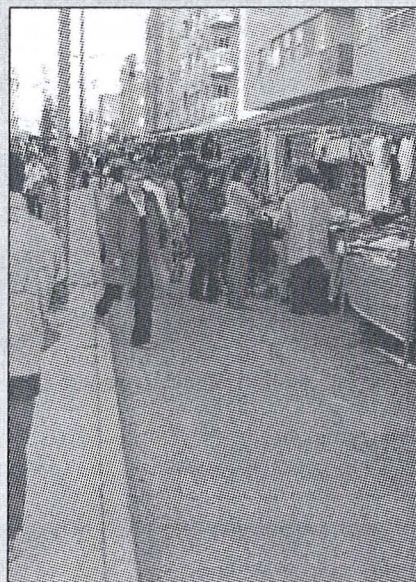
Mes de dos hores van treballar els bombers en l'extinció del foc que, la matinada del dissabte, es va declarar en el magatzem del Carrer del Pilar on "Els amics de Sant Gregori" guarden la peanya del Sant. Una veïna que va advertir el fum va donar avis als bombers, que a pesar d'actuar amb rapidesa, poc van poder fer per salvar la peça, que va resultar greument afectada per les flames. La peanya, que va ser construïda fa vint-i-cinc anys, està realitzada en fusta llaurada a mà. A falta d'una valoració definitiva dels danys, el muntant econòmic del sinistre podria ascendir a una quantitat pròxima als dotze mil Euros. De moment es desconeixen les causes de l'incendi. Enguany, els amics de Sant Gregori han fet un important esforç econòmic en la decoració de l'ermita dedicada al Sant benefactor del camp Benicarlando. Uns murals encarregats a l'artista local José Antonio Caldés, commemoraran, el proper nou de Maig, el vint-i-cinquè aniversari de la pujada del sant.

CURSOS DE CUINA

Amb una trobada de tots els voluntaris que col·laboren a Càritas de Benicarló (trobada que va consistir en una Eucaristia i un sopar d'entrepà), el passat dia 15 d'octubre van començar les activitats de l'entitat per a aquest trimestre. A banda la represa un any més dels diversos camps d'acció social de Càritas (classes de reforç, ajuda d'aliments, acollida, etc.), aquest primer trimestre ve marcat per dos fets novedosos i importants que volem compartir amb la població. En primer lloc, Càritas té el goig de fer públic que el reconegut artista de Benicarló José Antonio Caldés

ha tingut la solidària gentilesa de cedir-li una obra de la seua creació per tal que pugua recaptar fons. En concret, es tracta d'un acrílic sobre taula que representa les famoses casetes de volta de la finca del Marqués. Càritas sorteja aquesta obra, que podeu veure exposada a la Farmàcia Cid de Benicarló, amb el número coincident amb les quatre últimes xifres del sorteig de l'ONCE del proper divendres 19 de novembre. Podeu comprar els vostres números a la seu de Càritas. Val la pena col·laborar-hi, no només perquè la pintura s'ho val, sinó també com a aportació a la tasca social de Càritas.

Queixes pel nou dimecres

El malestar va ser la nota dominant entre els venedors del dimecres. Les queixes es van escoltar des de bon matí, quan van muntar les seues parades i es van trobar en que tenien que complir amb les estrictes normes que s'han marcat des del consistori. Un fet en concret ha estat el qual centrava les protestes dels venedors: la prohibició d'aparcar la furgoneta en la seua parada. els venedors deuen, amb la nova ordenança, descarregar el gènere i aparcar la furgoneta en els llocs que el consistori ha designat. Es pretén d'aquesta manera deixar el pas lliure per a la circulació d'ambu-

lànries o bombers en el cas que fora necessari. A més del problema que suposa per a ells el mancar del suport d'aquesta espècie de magatzem ambulant, està el de la seguretat per a les furgonetes i la mercaderia que queda en el seu interior. Moltes eren els que temien perquè es produiria un robatori de mercaderia, davant la falta de vigilància del recinte. Des del consistori s'assegura que les condicions que s'han imposat als venedors ambulants en la nova normativa no es canviaran malgrat les queixes.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 458

text EL LECTOR

Cada dia em dóna més la sensació que estic vivint el mateix que li passa a l'actor Bill Murray a una pel·lícula que no me'n recordo del títol ("Atrapado en el tiempo", potser) que quan es desperta al matí sempre està al mateix dia i li passen les mateixes coses que li havien passat el dia abans. Al nostre poble passa el mateix. Totes les coses es repeteixen i es repeteixen sense solució de continuïtat. Tots els problemes es queden sense resoldre i, periòdicament, tornen a la palestra. No sé quants anys fa que va això del trànsit i del caos circulatori. La suma d'incompetència dels nostres polítics queda ben palesa una vegada i una altra. Vinga informes i més informes, vinga rotondes, vinga canvis de sentit, vinga obres, vinga cares noves. Però el problema segueix, no el soluciona ningú. El cas és que les poques coses que es fan no serveixen per a res. El petit canvi que es va fer l'any passat va ser positiu, malgrat el que diuen vostés, però ha resultat clarament insuficient. Molta culpa de tot el que passa la tenim els ciutadans, que agafem el cotxe fins i tot per anar a pixar. Però la part més gran de pastís se l'emporten els nostres governants per la seua incompetència i la seua permisivitat. No es pot entendre de cap manera que les obres que es fan pel poble tallen els carrers quan els vinga de gust. En un punt estan llestos per a posar la barrereta i no deixar passar a ningú. És la llei del més fort. L'ajuntament hauria de controlar aquest desfici i no deixar que es tallen els carrers, sobretot en hores punta com ara la sortida dels xiquets d'escola o dels treballadors de les fàbriques. Recordo fa unes setmanes que algú va escriure una cosa al respecte a la seua revista. Tornen-la a treure, no ha perdut actualitat. Repeteixo, i no

em canso de fer-ho, que Benicarló està en mans dels especuladors que, no contents amb omplir-se les butxaques, es creuen els amos del poble i disposen no només dels seus solars, sinó també de les vies públiques. És absolutament demencial.

Un altre tema que es repeteix cíclicament és del conservatori de música i el seu manteniment. No sé de què es queixa el regidor de Cultura. Diu que la Direcció General d'Educació se n'ha de fer càrrec. La cosa està ben clara. Només cal que el nostre superdiputat autonòmic Mundo parle amb algú de la Conselleria en un dels nombrosos viatges que fa a la capital de l'Horta i ja està. Així de fàcil. A les passades eleccions ens van vendre que

“A les passades eleccions els del PP ens van vendre que la sintonia seria perfecta”

seria bo que tant a l'Ajuntament com a la Generalitat manés el mateix partit (popular, és clar) perquè així la "sintonia" entre ambdues institucions seria perfecta. Ja està. Senyor Flos, parle amb Mundo i explique-li-ho, vorà com en un tres i no res està tot resolt.

El poc cas que les nostres institucions fan als premis Alambor també es repeteix cíclicament. No cal dir en quines coses ens gastem els diners abans que en cultura. Tampoc cal dir que cap personatge del món cultural local va als plens a veure si li donen diners per als premis literaris. Es veu que són gent massa pacífica i poc bel·ligerant, i així no s'aconsegueixen les coses. La Cultura és la germana pobre.

L'Ajuntament està a punt de

comprar la casa del Marqués. Els socialistes diuen que hi ha altres prioritats. Sense comentaris.

Molt bo el còmic de Burriel.

Veig que ha fet cas d'allò que els vaig dir la setmana passada i han posat un comentari de dos concerts de música. A vore quant durarà aquest nou fitxatge.

Es repeteix la denúncia -i la foto dels veïns de la plaça Mestres de Montesa. D'ací a sis mesos ho tornarem a sentir, i així successivament. Es tracta de la tàctica de l'es-truç que tant d'èxit li ha proporcionat al nostre alcalde.

Robes tracta un tema que, curiosament, ja s'ha tancat. Amb això sí que han estat ràpids tots els grups de l'ajuntament, peperos inclosos. Això demostra que quan les coses es volen solucionar, se solucionen. Només cal voluntat per a fer-ho. Que s'ha tancat una irregularitat? I què? Al saló de plens hi havia una selecta representació del poble per ratificar allò que es votava al ple. Que després se'n van anar? I què? també se'n va anar l'alcalde i no va passar res. El poble ha parlat, amic Robes, i el poble és sagrat.

Al pelegrí no li ha passat res, tot ha anat dins d'una certa normalitat. Es veu que per aquest recorregut no hi ha tanta marxa. Fins i tot insinua que potser enyore la manya. O me'n passo, o no arribo.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

A l'editorial només els ha faltat posar que a Lepe van omplir des cunetes de cebes perquè són bones per a la circulació. Encara que he de reconèixer que la foto d'Enriquet venent els números de la rifa és molt bona, no cal que la tornen a treure. O és que els del futbol només tenen eixa foto?

Las Banda de Música i Santa Cecília

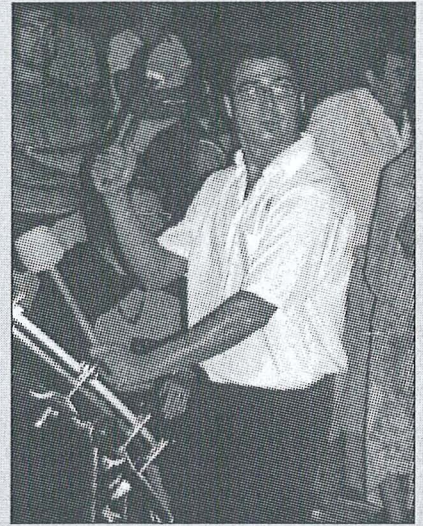
Com cada any, la Banda de Música de Benicarló, es disposa a celebrar la seua festivitat, Santa Cecília, la patrona de la música. Tota una sèrie d'actes on participaran, també, la Banda Juvenil i la Coral Polifònica Benicarlanda.

S'obrirà la programació el dissabte 20 de novembre, a les 18h, amb el concert que realitzaran conjuntament la Coral Petiquillo (la secció infantil i la juvenil) y la Banda Juvenil de Benicarló. El mateix dia, a les 21h, i a la seu de l'Associació Musical, es representarà l'obra de teatre "Sueños musica-

les", escrita, dirigida i representada pels mateixos músics.

Diumenge 21 de novembre a les 11h, i a la mateixa seu de l'Associació, i dins els actes de la festivitat, es projectarà una pel·lícula de temàtica musical infantil. Acabada la mateixa, festa infantil per a tots els alumnes de l'escola de música i socis de l'entitat.

El divendres 26 de novembre, a les 20h, i a la seu de l'associació, presentació de la revista Memòria 2003-2004 de la nostra Banda de música.

Altra vegada inundada la ratlla del terme

De què serveixen els polítics?

text REDACCIÓ

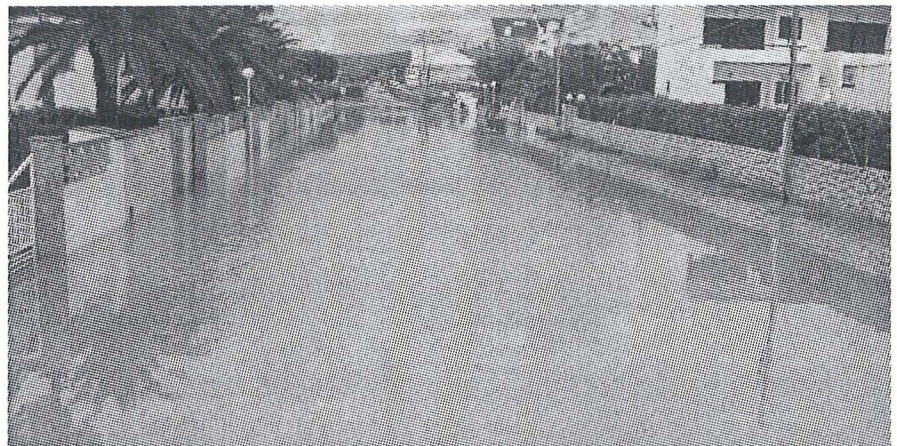
Una altra vegada ha succeït. El fort temporal que va assotar la costa la vesprada del divendres, va provocar la inundació del pont del Barranquet i el tall de l'avinguda Papa Luna fins a la ratlla del terme. Les ones, que superaven els dos metres, van penetrar en la platja i van anegar el pont i el tram de calçada fins a la carretera vella. La deficient senyalització dels talls de carreteres a un costat i a l'altre del barranc, va provocar que alguns conductors que circulaven per l'avinguda Papa Lluna, arribaren fins a la mateixa ratlla del terme, punt en què es veien obligats a donar mitja volta i tornar a Benicarló.

Alguns, en canvi, optaven per alçar les cintes de prohibició i seguir endavant. Al voltant de les quatre de la vesprada, una excavadora va alçar una barrera d'arena per a impedir que l'aigua arribara a la carretera. Mentre

tant, els veïns de la zona expressaven el seu malestar per un fet que es repeteix cada vegada que creix un temporal o es produïxen fortes pluges. Així, el propietari d'una vivenda relatava com en una ocasió, un parent invàlid que havia de visitar al metge, va ser evacuat pels bombers, atès que era impossible creuar la carretera. Un altre es queixava de que no és la primera vegada que es veu obligat a saltar la tanca del jardí per a anar a treballar.

Alguns, miren al cel abans de

decidir on deixen el cotxe. Segons els veïns, la inundació del xicotet barranc que discorre entre la platja i l'encreuament amb la carretera vella, no es produïa abans de l'actuació que es va dur a terme per a regenerar la costa. La barreira d'arena que es va formar des de llavors, impedeix, segons han explicat, que l'aigua discórrega cap al desaigüe del pont. La solució passa per l'actuació sobre este tram de carretera, que de moment, continua pendent d'execució.

Aquell Benicarló mariner

text REDACCIÓ

Agustín Fábrega Escuder presentarà dissabte 29 a les 19 h a la sala d'actes de la Caixa Rural de Benicarló el seu llibre *La vida de la gent de la mar. Benicarló (1930-1970)*, publicat per Edicions Onada amb la col·laboració de l'entitat bancària que acull l'acte, de la Cofradia de Pescadores San Telmo i de l'empresa Oremar.

La Veu: No hi ha molts llibres sobre el que anomenàvem el grau de Benicarló...

Agustín Fábrega: Home, la veritat és que no. M'imagino que hi ha estudis sobre captures i sobre els aspectes comercials del port però sobre com vivien aquelles persones i jo mateix durant els anys que vaig viure al carrer de la Mar trobo que no, que no n'hi ha molts.

LV: Vosté no havia fet mai res de semblant, què l'ha empenyat a engegar aquest projecte?

AF: La veritat és que em va costar una mica definir el que volia fer. Jo

sabia que volia parlar de la gent més que de mi, encara que també tenia intenció de posar les meues vivències perquè jo formava part d'aquell món del grau. Crec que ací em va ser de molta ajuda la mà que em va tirar Joan Gregori Albiol, em va ajudar a organitzar i a orientar la informació que jo anava replegant.

LV: El llibre sembla ser la seua biografia però està escrita quatre mans. Tampoc no són les seues memòries perquè en molts casos vosté conta el que li han contat. Com s'explica?

AF: És cert, no són les meues memòries però sí que és la memòria de tots els que desinteressadament m'han ajudat i han resistit els meus interrogatoris. He volgut escriure les vivències i l'ambient que va marcar allà baix a la mar dos o tres generacions de benicarlantos. Sense pensar-m'ho massa vaig recórrer als més vells i als de la meua edat, perquè jo, de jovenet, deprenia d'ells, treballava entre ells i vivia el que ells vivien.

LV: Quin ha estat el seu mètode de treball?

AF: Bé, un camí aclarit el que podia fer després d'unes quantes converses amb Joan Gregori, una cosa que no em superara i sobre la qual poguera aportar la meua experiència i de determinar d'on podia traure informació, vam fer una llista dels aspectes o les activitats que envoltaven la vida de la gent de la mar durant aquells anys: la gastronomia, els motors i la construcció de les barques, les botigues, les tavernes i el temps d'oci, els subministres, etc. Sobre cada cosa jo anava escrivint el que recordava i el que altres em recordaven, he parlat amb seixanta o setanta persones! Després li ho donava a Joan, que ho escrivia a l'ordinador i m'ho tornava amb indicacions per a allargar-ho, buscar més informació sobre algun aspecte, afegir coses que m'havia deixat... Jo feia tot el que ell em manava i li ho tornava, així anàvem fent.

LV: Per a qui ha escrit el llibre?

AF: La meua intenció, com dic al pròleg, ha sigut d'informar als més

Presentació del llibre

**VIDA DE LA GENTE DEL MAR
BENICARLÓ (1930-1970)**

d'Agustín Fábrega i Joan Gregori Albiol

**Dissabte, 20 de novembre de 2004, a les 19h
Sala de Conferències de la Caixa Rural de Benicarló**

Col·labora Onada Edicions • Caixa Rural • Pòsit de Pescadors i Oremar

**Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO**

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
BAUSÀ, VICENT B
NATALIA SANZ
LLUCH, RAMO
JOSEP V. TAUS
COSTA, GREGOR
RUC Fotografia
CAF

Shylock

text TOLITO

Dissabte passat a l'Auditori Municipal tinguèrem teatre. Notícia bona. Manel Barceló presentà a Benicarló el "Shylock" amb el que guanyà el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques. Damunt l'escenari una sola maleta i una bèstia de la interpretació feren que un tema tan sobat els darrers cinquanta anys com la persecució dels jueus resultara apassionant. Mitjançant Tubal, personatge secundari de "El Mercader de

Venècia" de Shakespeare, l'actor ens introdueix a una denúncia suggerent i irònica de les injustícies comeses sobre els jueus a l'Europa cristiana al llarg dels anys. La rebel·lió dramàtica front el mite del jueu usurer sense amics ni sentiments, del malvat marginat culpable només per haver nascut.

No obstant, l'obra de Gareth Armstrong aporta molt més que l'originalitat de l'aposta formal per una visió diferent de la història dels 'guetos' i els 'pogroms'. El monòleg dirigit per Luca Valentino remou

els estúpids ciments que suporten tota exclusió social de qualsevol minoria i suposa una dura crítica a la intolerància allà on existeixi. Ens obri els ulls per a mostrar-nos que qualsevol desgràcia interna es fa pagar indiscriminadament als col·lectius marginals que són vistos com a no integrants. Un argument tan vell com la història de l'home i tan actual com la pólvora del prejudici racial que s'estén a la nostra societat.

jòvens i fer xalar als més grans, a les persones majors que quan ho llegiran se'n recordaran de tot allò i segurament s'emocionaran com a mi m'ha passat. Al jòvens vull explicar-los que aquell barri de la mar de Benicarló era quasi com un poble diferent i que quan els mariners pujàvem al poble, a la millor el cap de setmana, era com qui ara va a Castelló. Entre la gent del poble nosaltres destacàvem igual que destacaven els llauradors... Teníem

“És l'ambient de la mar que va marcar dos o tres generacions”

unes altres maneres i, si vols, vivíem d'una altra manera. Hi havia molta necessitat però les relacions entre els persones eren d'allò més solidàries, tot s'aprofitava i cada

cosa tenia un valor incalculable: un peix, un tros de pa o una braça de cordell. Trobo que tot el món pot entendre el que sentim la gent de la meua edat quan recordem aquells anys i aquella faena, sobretot els mariners, per això vam buscar la col·laboració de tres entitats molt vinculades a la mar: el pòsit dels mariners (Cofradia de Pescadores San Telmo), l'empresa naval Oremar i la Caixa Rural de Benicarló, que fa uns anys va obrir una sucursal encarada als món de la mar. Els dos primers no havien fet mai una cosa així i per això els estic especialment agraït.

LV: Està satisfet del treball?

AF: Ho he d'estar per força! La veritat és que s'ha fet més llarg que no em pensava, devem haver estat quasi tres anys i jo no havia previst que em farien treballar tant. Tampoc no em pensava que els donaria tanta faena a Joan, a Ramon París, que ha muntat el llibre, a Felip Gumbau que me l'ha traduït al valencià... Sí que estic content, mol.

I crec que a la gent els agradarà molt vore les fotografies que els entrevistats i els col·laboradors m'han deixat, trobo que són un dels principals atractius del llibre.

LV: Diu que l'han traduït al valencià...

AF: Sí, perquè en principi jo el vaig redactar en castellà per molt que Joan em va insistir. Jo volia sobretot que el pogueren llegir les persones majors que m'havien ajudat i clar en valencià crec que no ho hagueren fet. Però la veritat és que sí que l'havíem de traure també en valencià perquè els jòvens ja l'han estudiat i no els costa gens llegir en valencià.

**HAS CANTAT AMB ELS
CORS DEL COL·LEGI
JAUME I?**

**VOLS PARTICIPAR EN UN
FESTIVAL NADALENC?**

Truca al telèfon 964 47 09 63

JOSEP BARBERÀ, PERE
CORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
N PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
RIO SEGARRA I EL SAMA-
S/ NATALIA SANZ I JUAN
RLOS COSTA

**Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló**

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Una nova font d'energia, l'eficiència energètica (2)

El passat 8 de novembre el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç inicià una campanya de sensibilització pels diversos mitjans de comunicació sobre el consum energètic. Un dels anuncis diu: "si baixes uns graus la calefacció, estalviaràs energia que podria ser utilitzada, per exemple, per un electrocardiograma". I acaba amb: "estalvia energia, energia per tothom, energia per sempre". Es vol remarcar el gran valor social i econòmic d'una energia escassa i del bon ús que n'hem de fer.

L'Estat Espanyol té una gran dependència energètica de l'exterior, prop del 80%. Un altre problema és el creixement de la demanda energètica en un percentatge superior al del Producte Interior Brut (PIB), quan a la resta de països industrialitzats passa el contrari; s'entén per PIB el valor econòmic de tots els bens i serveis produïts per un país en un any. S'ha definit Intensitat Energètica (IE) com el quocient entre l'energia consumida per un país en un any i el seu PIB; les unitats emprades solen ser el miler de quilos equivalents de petroli partit per la unitat monetària constant de 1995 (kep/ECU95). La IE depèn del clima o del tipus de sistema productiu - indústria pesant o d'alta tecnologia o de serveis. També, de l'eficiència energètica, la IE mesura el cost energètic de cada unitat de riquesa econòmica. Segons les dades de l'Eurostat, durant la dècada dels noranta a l'Estat Espanyol, la IE ha passat de 0,222 a 0,227 kep/ECU95, amb un increment d'un 3%. En canvi, a la Unió Europea (UE) ha passat de 0,216 a 194 kep/ECU95, amb un descens de 9,3%. Els països de la UE consumeixen cada cop menys energia per unitat del PIB. L'Estat Espanyol és menys eficient des del punt de vista energètic i gasta més en energia. Cas a banda és Japó, segona economia mundial i rei de l'eficiència energètica amb una IE de 0,119 kep/ECU95 a 2001. El govern espanyol està realitzant un Pla d'Acció pel llançament de l'Estratègia d'Estalvi i Eficiència Energètica (2004-2012) amb l'objectiu de reduir la IE estatal en un 7,2%.

Dins del Pla s'inclouen accions com la campanya de sensibilització abans esmentada, i la presentació d'un estudi sobre l'eficiència energètica a les llars espanyoles, realitzat per l'empresa elèctrica Unión Fenosa i l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia.

L'estudi és d'àmbit estatal, amb 4100 entrevistes telefòniques amb de 51 preguntes. Es definí un Índex d'Eficiència Energètica (IEE), basat en l'equipament, manteniment, control i cultura energètiques de les llars.

L'IEE estatal és de 6,12 i, dins dels aspectes considerants, el que té un menor valor és l'equipament amb

un 5,29 -electrodomèstics classe A, aïllament tèrmic, llums baix consum...

Per autonomies, l'IEE de Madrid, 6,34, és el major, el de Canàries el menor amb 5,88, i el País Valencià 6,12 a la mitjana

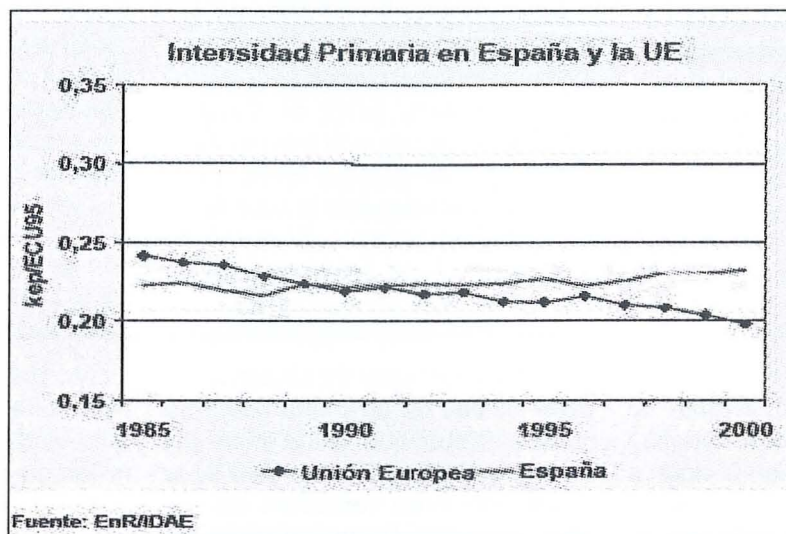
Aspectes rellevants determinats per l'estudi són que les llars de poblacions grans, amb major nivell de renda, amb una edat dels responsa-

bles de les tasques domèstiques entre 35 i 50 anys, que aquests treballen fora i que hi hagi xiquets de menys de 10 anys. Com a punts febles dels hàbits energètics destaquen l'escassa utilització dels llums de baix consum, un ús poc eficient dels rentavaixelles i desconeixement de l'etiquetat energètic dels electrodomèstics. Els punt més forts són l'ús eficient de la rentadora -rentat en fred o programes adequats- o costums eficients com apagar els llums.

Es conclou que les llars malbaraten un 10% de l'energia per mals hàbits i que es podria estalviar fins el 40% de l'energia dels habitatges. L'energia malbaratada en cada llar equival a 11.000 hores de televisió o a any i mig de funcionament del frigorífic. I amb el de totes les llars de l'estat, es podria il·luminar tots els estadis de 1a divisió de futbol durant més de 400 temporades.

L'eficiència energètica és la gran font d'energia a explotar durant el segle XXI. Es necessita un canvi de visió, el pas d'un món amb energia abundant a un altre on aquesta és escassa i la seva producció, sovint, ocasiona impactes ambientals. L'eficiència ens ofereix un menor consum però amb manteniment de la qualitat dels serveis oferts per l'energia. La seva promoció deuria ser superior fins i tot a la de les renovables. Com veiem amb els aerogeneradors, les renovables causen poc impacte ambiental, molt menys que les energies convencionals, però en tenen.

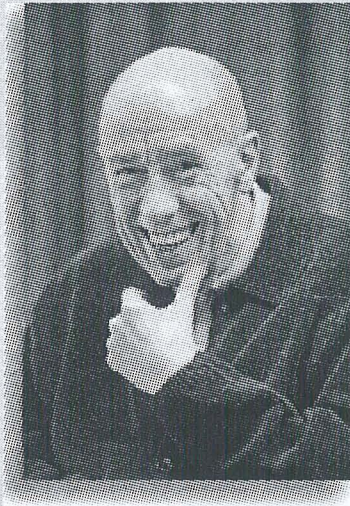
Pere Bausà

Recordant Miquel Martí i Pol

Els dies gloriosos

Aquests dies s'ha acomplert el primer aniversari de la mort de Miquel Martí i Pol, un dels poetes en llengua catalana més populars i llegits. Amb aquestes lletres li volem retre un petit homenatge. Miquel Martí i Pol va néixer a Roda de Ter el 1929. Als catorze anys va començar a treballar d'escrient al despatx de la fàbrica tèxtil "La Blava" del seu poble, fins que va haver de plegar-ne el 1973 a causa d'una esclerosi múltiple. La seua biografia ha estat marcada per alguns trets definitoris: a) el lligam amb el seu poble nadiu, on va viure sempre, b) la seua condició obrera, c) les conseqüències de la seua malaltia, que li van impedir moure's i parlar amb normalitat, d) el compromís amb la seua classe social i amb el país, i e) la seua disposició, des de jove, a interrogar-se, a esforçar-se per conèixer-se a si mateix i el món que l'envoltava.

La seva poesia, d'arrel autobiogràfica, comença el 1966 amb la publicació de *El poble*, on el poeta es presenta interrogant-se sobre el seu ésser i el seu destí. Una crisi dels valors religiosos, el porta a obrir-se a la realitat social del seu entorn, amb llibres com *La fàbrica - 1959* i *La fàbrica* (1972), d'aquesta manera s'inclou de ple dintre del moviment que s'ha anomenat realisme històric; els obrers que van a la feina cada dia, les dones que fan la feina de casa, els jubilats, són els protagonistes d'aquests poemes. Els efectes de l'esclerosi múltiple que Martí i Pol contrau pels volts del 1970 es fan presents a partir dels Vint-i-set poemes en tres temps (1972). L'objecte de la seua poesia s'interioritza; ara s'imposen la solitud, l'angoixa, una certa presència de la mort, i el poeta defineix un món reduït i tancat, l'únic que percep com a possible en les noves circumstàncies en què li ha tocat viure.

La superació d'aquesta situació arriba amb volums com *Estimada Marta* (1978) i *L'àmbit* de tots els àmbits (1981). Ara el poeta aposta clarament pel futur, amb optimisme, amb unes enormes ganes de viure i amb una renovada fe en l'home. Reprèn la poesia amorosa, amb un matís fins i tot eròtic. I convida el lector a una reflexió cívica sobre la necessitat d'aportar cadascú el que pugui en la construcció del país comú. En l'obra que escriu els anys vuitanta la poesia de Martí i Pol traspua una innegable sensació de serenitat, en obres com *Primer llibre de Bloomsbury* (1982), i *Els bells camins* (1987). Ni tan sols el dolor produït per la mort de la primera muller, que genera el *Llibre d'absències* (1985), no trenca aquesta actitud del poeta.

En els llibres que publica en els anys noranta la poesia de Martí i Pol presenta un nou tombant, definit pel desconcert, el desencís, la inseguretat.

Es tracta de sensacions personals, íntimes fins i tot, accentuades pel pes dels anys, però també pels esdeveniments d'ordre social i polític coetanis, pertanyen a aquesta època llibres com *Un hivern plàcid* (1994) o *Llibre de les solituds* (1997). Ha estat traduït a moltes llengües i actualment es fa la reedició completa de la seva obra poètica a Edicions 62. Ha estat guardonat, entre d'altres, el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1991), La Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts (1992), la Creu de Sant Jordi, el Premi Nacional de Literatura (1998) i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1999). I quan va complir els setanta anys va ser objecte de multitud d'homenatges. La seua obra ha estat musicada per molts cantants entre els quals podriem citar Ramon Muntaner, Rafael Subirachs, Celdoni Fonoll, M^a del Mar Bonet o Paco Muñoz, però destaca sobretot l'àlbum *Un pont de mar blava*, del qual és coautor de les lletres amb el seu amic Lluís Llach. Va morir l'11 de novembre de 2003.

Josep Manuel San Abdon

La festa de la carxofa

text REDACCIÓ

La regidoria d'agricultura de l'ajuntament de Benicarló i els hostalers i restauradors de la ciutat estudien canvis en la pròxima festa de la carxofa. L'èxit de convocatòria de la tradicional demostració gastronòmica, ha portat als propietaris de negocis d'hostaleria a demanar que es duplique la longitud de les taules per poder oferir més

plats condimentats amb base de carxofa local. Això, inevitablement, comportarà eixamplar el recinte on es celebra l'acte, que tradicionalment congrega a una gran multitud de persones, desitjoses de tastar les delícies de carxofa que han preparat els cuiners. D'altra banda, la multitudinària torrà popular, que es celebra en el centre de la ciutat, podria canviar d'ubicació. Alguns hostalers han plantejat traslladar l'acte a la pista coberta de pavelló polisportiu,

però hores d'ara encara no s'ha pres una decisió al respecte. El que si es segur, és que al finalitzar la torrada, hi haurà un ball popular.

I com tots els anys, s'ha convocat ja el concurs per al cartell anunciador de la festa. El termini de presentació de les obres acaba el dia vint-i-set, i la dotació del premi és de 300 euros.

No hi haurà rodalies

text REDACCIÓ

El parlament de Madrid no ha aprovat la inclusió d'una partida en els pressupostos generals de l'estat per crear una línia de rodalies entre Castelló i Vinaròs, amb parada a totes les estacions.

La iniciativa, que partia d'una esmena del grup parlamentari d'Esquerra Unida, no ha sigut acceptada pels socialistes. La diputada d'EU Iselda Navarro ha dit que, amb esta negativa, el PSOE ha demostrat una actitud hipòcrita: El que es prometia en campanya electoral, es nega des del poder. L'ajuntament de Benicarló s'havia posicionat a favor de la línia de rodalies a tra-

vés d'una moció que va comptar amb el vot unànim de la corporació municipal.

El que si millorarà és el conjunt de vies de l'estació de Benicarló-Peníscola, on RENFE invertirà més de 400.000 mil Euros per tal d'optimitzar la gestió del trànsit ferroviari, que permetrà l'accionament de senyals i canvi de vies per telecomandament. Els vials de trens de servei, paral·leles a les línies de circulació general, experimentaran també importants modificacions. La companyia ferroviària preveu acabar les actuacions en un termini d'onze mesos. Mentre tant, viatjar en tren a Castelló i tornar a casa, no resultarà fàcil. Després, tampoc.

Ròdenas

text REDACCIÓ

L'Associació de Pares del Col·legi Públic Eduardo Martínez Rodenas continua reclamant solucions urgents als problemes de massificació que pateix el centre. Esta passada setmana, el director territorial d'educació, l'inspector de zona, l'alcalde de Benicarló, i un equip tècnic contractat per Conselleria, han inspeccionat les instal·lacions.

Tot apunta a que els responsables polítics estan recollint informació i mantindre posteriorment una reunió amb els pares, que podria produir-se esta mateixa setmana. Tres-centes firmes donaven suport l'escrit que l'AMPA va dirigir a l'ajuntament sol·licitant este encontre. A la visita que els responsables polítics han girat a les instal·lacions, es trobaven també representants de l'empresa contractada per Conselleria per a la construcció i reforma dels centres escolars. Tot indica que les obres d'adequació de les aules prefabricades podrien començar prompte. Els pares insisteixen en que Benicarló necessita un nou col·legi, però abans d'això demanden solucions immediates.

De moment, són set els projectes presentats per construir este nou centre educatiu que la Conselleria haurà d'escollir, encara que no podrà construir-se fins que és desbloquege el PAI de la partida Povet, on l'ajuntament cedirà terrenys per a la nova infraestructura educativa.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Camí del Salvador

Etapa 10.- El tio Ezequiel de Villamanín

Pola de Gordón - Beberino - Buiza - Villasimpliz - Villamanín - parador del Puerto de Pajares

text TONYO FIBLA

Tal i com li van dir ahir a Vicent només entrem a Villamanín preguntem per la casa d'Ezequiel, un bar on es menja molt bé, a base d'embotits, i on es veu que va tot lo món.

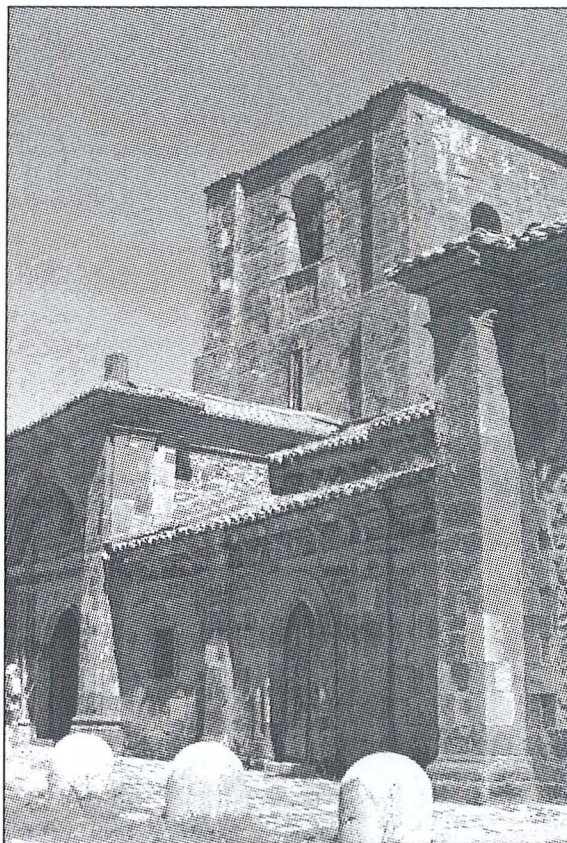
Entrem al bar on ens rep el criadet que de seguida criada al tio Ezequiel.

Demanam per a dos i ens trauen una quantitat de menjar que no ens l'acabarem en tres o quatre dies. Una barbaritat! Pemil, cecina, xorissos de varies maneres, salxitxó, embutxao, formatge, ... De tot i en grans quantitats. Mengem tot el que volem ben humit tot amb un vi. El tio Ezequiel ens va animant a menjar, i a beure, i quan veu que ja no podem més ens porta paper d'alumini per a que emboliquem tot el que ens sobra. Tenim esmorzar per a tres o quatre dies.

De fet hem menjat molt però també hem begut molt. Jo quasi no puc alçar-me de la cadira. Tot ho veig bonic i em trobo molt content. L'eufòria etílica és més que manifesta, és a dir, vaig gat com un suro. Ben arreglats de papers emprenem l'ascens al port.

Aquest matí hem sortit en direcció a Buiza per una carretereta que no ha passat ni un cotxe des del dia que la van fer. Ací a Buiza hem de prendre una decisió: anem per Pobladura o per Villasimpliz. Preguntem a un home que a aquestes hores del matí ja s'ha alçat i ens aconselle per Villasimpliz que el camí és millor encara que ens diu que està un poc malament però que un 4x4 pot passar. Si passa un 4x4 no passarem nosaltres?

El camí el que fa és portar-nos d'una vall a una altra més a l'est on trobarem la carretera nacional. Primer anem pujant prou suaument i després, entre vaques, els camí es preci-

pita més cap avall. Les vistes en tot moment són precioses. En ser a la carretera agarrem la vella que avui està en desús.

Ací a Villamanín, com he dit, en peguem un esmorzaró d'eixos que fan història i en acabar d'esmorzar amb un pet com un sereno i, eufòric com vaig, li pego molt fort. Sort que a nosaltres no ens parará la guàrdia civil per a bufar que si no em lleven la credencial de pelegrins durant un any per pelegrinar sota els efectes de l'alcohol i, més sort encara, no tenim les credencials per punts, si no me'n lle-

ven més de vint.

Parem a una font a beure i després al monestir romànic d'Arbas del Puerto. Quina preciositat! L'alcohol, ja l'he suat tot pujant ara jaestic seré, completament desintoxicat, ja que amb la marxa que portava i la calor que fa tots els vapors etílic s'han evaporat.

La nostra intenció era anar a l'alberg juvenil que està, desviant-nos, a 2 Km però ens diuen que està tancat. Està en obres. Per tant no hi ha altra alternativa que anar a l'hotel, a l'antic parador de Pajares.

La veritat és que ara, en temporada baixa, no hi ha neu, tenen bons preus: 35 € l'habitació doble i 7,5 € el menú. Què vols més? També pot ser que ens fan preu de pelegrí. Dutxats i amb la roba ja estesa anem al menjador. Quin mural! Quina cosa més preciosa: lo Cid Campeador passant pel port de Pajares, ell i tota la noblesa. Anirien també a fer una visita al Salvador?

La vista des del parador és una passada, veus tota la vall, intuïm el caminet que demà ens baixarà del port i, a l'esquerra, impressionat, la serra Ubiña.

També podem veure com baixa la carretera i com la via del tren s'amaga pels túnels que foraden la muntanya.

Ací no podem fer res, ni podem visitar res. Per tant la tarde es fa llarga i pesada. El temps ha canviat un poc i les muntanyes ja no es veuen tan clares, hi ha una boirina que ho difumina tot. I fa fresca, molta fresca, això sí, estem a quasi 1400 m d'altitud.

Sopem sota la mirada del Cid, apareulem el desdèjuni de demà i anem a dormir.

1 d'agost, divendres

Diumenge ventós

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quin vent feia diumenge passat al municipal de la Carxofa. Però vent del de debò. No allò que diràs que fa un ventet pudent però que encara no arriba a desfer els cabells ben enganxats amb laca fixonia, no. Era un vent d'aquells que fa inútils eixes magnífiques obres d'enginyeria capil·lar que consisteixen a tancar la màxima quantitat de calba amb la mínima quantitat de cabells. Per si algú no m'entén, l'obra d'art en qüestió consisteix a deixar-se créixer desmesuradament el pèls que creixen per la zona parietal del crani (si un és dretà, l'esquerra i viceversa) a fi i efecte d'escampar-los ordenadament sobre la zona del nostre cap que nega al nostres cabells el dret més fonamental de tots. Una vegada escampats es poden utilitzar diverses tècniques per tal de subjectar-los, com ara uns artístics i ben dissimulats nusos amb la pelussera de l'altre costat, o l'aplicació d'un bon fixador o la greixor dels cabells, magnífic producte tan natural com poc dispendiós. El vent de diumenge era d'aquells que fan inútil qualsevol intent de fixar aquesta clenxa lateral a l'altre costat de cap i l'obra d'art es converteix en una cresta que va d'orella dreta a orella esquerra sense ordre ni control. És per això que les gorres prenen protagonisme i són l'element més utilitzat per mirar de negar una evidència que tothom coneix. Fins i tot els artistes. El vent bufava i bufava, encara que al meu seient de la llotja gairebé no es notava, perquè bufava de ponent i al meu darrera quedava la paret de la tribuna que el feia passar per damunt dels nostres cossos i ànimes. Al mateix temps, les dues banquetes es gelaven de fred. Suposo que l'artífex de tan pirotècnica idea es deu estar penedint del seu ingení. Allà

estaven ells, pobrets, tots tapadets amb una manta a ratlles grogues i verdes que semblava treta d'un campament de la oje. Els de l'altre equip, ni això. Es veu que el senyor Consbur, que va vindre amb el seu Mercedes, no va pensar amb això perquè al seu poble no fa tant de vent. I el vent seguia bufant i bufant, i jo m'avorria més que mai. Els xops es doblegaven fins a postures inversemblants, més pròpies d'un contorsionista

del Price que d'un arbre de fulla caduca. Les pipes que m'havia comprat estaven convertint en salmorra la meua llengua. Volia aigua, i pensava que allò que realment em feia falta era l'aigua de l'Ebre. De sobte em vaig adonar que tenia set ... d'aigua de l'Ebre! El fum de la fària del meu veí de llotja em va tornar a la realitat en provocar-me una tos que em va treure del meu malson. M'havia adormit! Amb l'equip que tenim m'havia adormit! En aquesta estava quan l'àrbitre va xiular la fi de la primera part. Segons que em van contar, Beбето havia estavellat un xut al pal. També em van dir que no va haver cap altre xut a porta en tota la primera part. No ho entenc. Amb l'equipàs que tenim. Si ens hem desfet de titulars de l'any passat per millors jugadors. A la mitja part vaig reviscolar i vaig estat molt distret amb l'agradable companyia del meu amic Vicent Ferrer, vicedegà de la premsa local i que va romandre al meu costat al llarg de tota la segona

part. No se si vosté, estimat lector, es preguntarà contra quin equip va jugar el CDB encara que suposo que ja ho sap. Però el que li vull deixar ben clar, és que tot i dir-se "Consbur-Burriana", ni ell ni nosaltres militem en cap competició d'allò que fa anys s'anomenava "fútbol de empresas". Es veu que a aquesta ciutat germana de la Plana Baixa hi ha un senyor que té una empresa (a què es deu dedicar?) i que ha tingut el caprici de fer un equip de futbol. Equip que, per cert, no va xutar ni una vegada a porta. Ni una. Nosaltres ho van fer dues vegades i vam marcar un gol. Segurament la culpa la tenia el vent. Resultat just. El gol el va marcar Caballero a mitjans de la segona part. No van jugar ni Gus ni Dario. Suposo que es va notar.

La setmana que ve el CDB jugarà al camp del Vinaròs, que ocupa un dels primers llocs de la classificació. Diuen que no tenen una gran plantilla, però que corren molt. Com nosaltres? Per cert, el tabardo encara no l'hem canviat. Ens segueix venint massa gran.

LA NOTA. La particular tombarella que va fer l'entrenador del Benicarló sobre el seu propi eix per manifestar el disgust que li havia provocat l'errada d'un dels seus deixebles. Espectacular.

LA SENTÈNCIA. "Sempre hem d'acabar els partits demanant l'hora", un dels aficionats que no se'n perd ni un.

ELS GOLS, TOTS ELS GOLS. Cristian Martínez (7), Caballero (4), Gus (1), De la Fuente (1), Raúl Martínez (1) i Jonatan (1).

EN OTRO ORDEN DE COSAS. Acero juvenil, 0 - CDB juvenil, 1. Peña Valencianista, 1 - ACD Peñíscola, 1. Burriana B, 1 - Vinaròs CF, 0. I encara un altre: San Jorge, 0 - Villarreal C, 2.

Il·lusió a les grades

text C.N. BENICARLÓ

Este passat cap de setmana, 13 i 14 de novembre de 2004, es va disputar a la piscina municipal de Benicarló les 1es jornades de la Lliga Provincial de Natació per als grups G2 i G-3 amb un total de 6 equips participants.

L'equip benicarlando es va contagiar de l'actitud positiva del gran nombre de persones que animaven en les grades i a l'empara de la seua afeció va superar la tensió i van fer de l'aigua la seua millor aliada. I és que és impossible amagar la satisfacció de veure com el Club de Natació Benicarló va començar a imposar la seua força i, ja el dissabte a la vesprada en les primeres sèries de 50 m lliures, Susana del Olmo i Paula Saura, van aconseguir el 1r i 2n lloc respectivament, Marc Fresquet i David Marqués van aconseguir el 1r i 4t lloc respectivament en els 100 m papallona i, per a finalitzar la vesprada, l'equip de relleus de 4 x 50 m braça femení compost per Paula Saura, María Coll, Raquel Fabregat i Susana del Olmo van

aconseguir el 1r lloc.

En el matí del diumenge, encara amb un temps en l'exterior digne d'un dia de rigorós hivern, en conjunt es van millorar marques i es va treballar amb mentalitat d'equip fort, superant l'absència en esta jornada de la campiona Susana de l'Olmo per compromisos de representació fallera, així en els 100 m esquena femení Paula Saura i Raquel Fabregat van aconseguir el 1r i 4t i junt amb María Coll i Meritxell Sospedra, van registrar mínimes autonòmiques (pendent de confirmar per la federació en alguns

casos). Però açò no era tot el que deixaria el matí i en els 1500 m lliures masculins Marc Fresquet i Ferrán Remolina van aconseguir el 3r i 4t lloc, deixant així Ferrán una altra nova mínima autonòmica rebaixant-la en més d'1 minut, finalitzant la competició amb un 2n i 4t lloc en els relleus de 4 x 100 lliures masculins. Segur que el pròxim entrenament del dilluns, Lucía, Miriam i Raquel seran comprensives i ficaran un entrenament suau. Ànim.

Important victòria davant l'Acero

text GREGORIO SEGARRA

Alineació C.D. Benicarló Juvenil: Jorge, Santi (Fuentes 75'), Terán, Víctor González, Foix, Alex (Celma 95'), Emilio, Jordi, Marcos (Victor Esbrí 60'), Irigaray i Gumbau (Fibla 89').

Diuenge passat a la tarda, hora una mica inusual per a aquesta categoria, el Juvenil del C.D. Benicarló va aconseguir una valuosa victòria en el sempre difícil camp del Fornàs del Port de Sagunt, al derrotar a l'Acero, un dels gallets del grup, per 0-1. L'únic gol del partit va ser marcat per Marcos Cano en el m.10 de la 1ª part i a pesar que en aquest primer període els cadufers van ser superiors i van gaudir de les

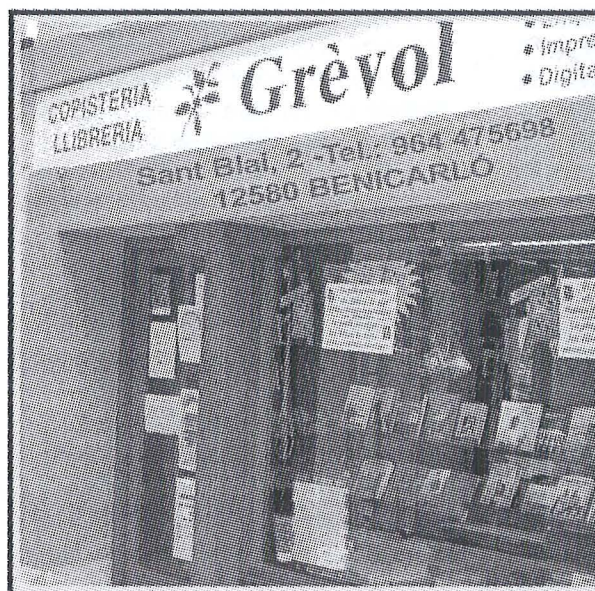
millors ocasions per a marcar, en la 2ª les tomes es van canviar i es va sofrir de valent per a mantenir l'avantatge. A més, l'àrbitre va perllongar el partit 9', després d'haver anunciat un temps addicional de 5'. Amb aquests tres importants punts el Juvenil segueix en els llocs capdavanters de la classificació.

Resultats del C.F. Benihort: Segona jornada consecutiva de doble alegria per als equips representants del Benihort en la competició provincial de futbol-11, ja que tant el Cadet com l'Infantil van sortir airoso del seu doble enfrontament amb el San Pedro del Grau de Castelló, en una matinal de molt de vent, que deslluí una miqueta l'espectacle. El Cadet va guanyar per la

mínima (1-0) en un partit que semblava totalment controlat i que al final es va complicar al quedar-se els locals amb un home menys per expulsió d'Albert. Malgrat tot, un altre resultat hagués estat del tot injust ja que els grauers no van disparar amb perill entre els tres pals ni una sola vegada durant tot el partit. L'Infantil, que poc a poc va agafant l'ona a la competició, va guanyar amb més comoditat (3-1), i el que és més important, jugant molt bé. Quant als equips "A" de Futbol-7, el Benjamí segueix contant els seus partits per victòries després d'imposar-se a l'altre equip imbatut fins a llavors, el Sant Mateu, per 6-2. I l'Aleví, també contra el mateix rival, va guanyar folgadoament per 10-1.

Per Xavi Burriel

Tots ... golfos

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores